

<https://mok.hr/vijesti/item/31686-oni-su-jaci-od-prepreka>

Datum objave: 15. Prosinac 2020

ONI SU JAČI OD PREPREKA / Kako je Udruga "Aurora" uspjela pokazati ono što se mnogima činilo nemogućima - da osobe s invaliditetom mogu biti sportaši

Diana Ferić

Podijeli:

Bez Udruge za osobe s invaliditetom "Aurora" teško da bi djeca i mladi s invaliditetom konačno dobili priliku baviti se i sportskim aktivnostima. Toga su svjesni i njihovi roditelji koji su osnovali tu udruhu jer znaju da zajedno mogu napraviti puno više za svoju djecu i njihove potrebe nego djelujući pojedinačno, sami za sebe. Imali su sreći i što su za predsjednicu te udruge izabrali Marijanu Rajić, sposobnu i poduzetnu ženu, majku 18 - godišnje Nike koja je u tu udruhu ušla upravo zbog svoje kćerke, 100 postotnog invalida, ali u njoj jednako tretira svu djecu u mlade i govoreći o njima stalno koristi izraz "naša djeca" trudeći se na sve načine da im olakša život i omogući ispunjenje svih njihovih potreba pa tako i oni za bavljenje sportom. Za nju, kao ni za većinu članove te udruge nema prepreka koje neće pokušati svladati. Pokazala je to i kada je sa svojom kćeri u kolicima sudjelovala 2018. godine na utrci u Zadru "Wings for Life". Razgovarali smo s njom o tomu što su i kako do sada uspjeli napraviti i što planiraj dalje.

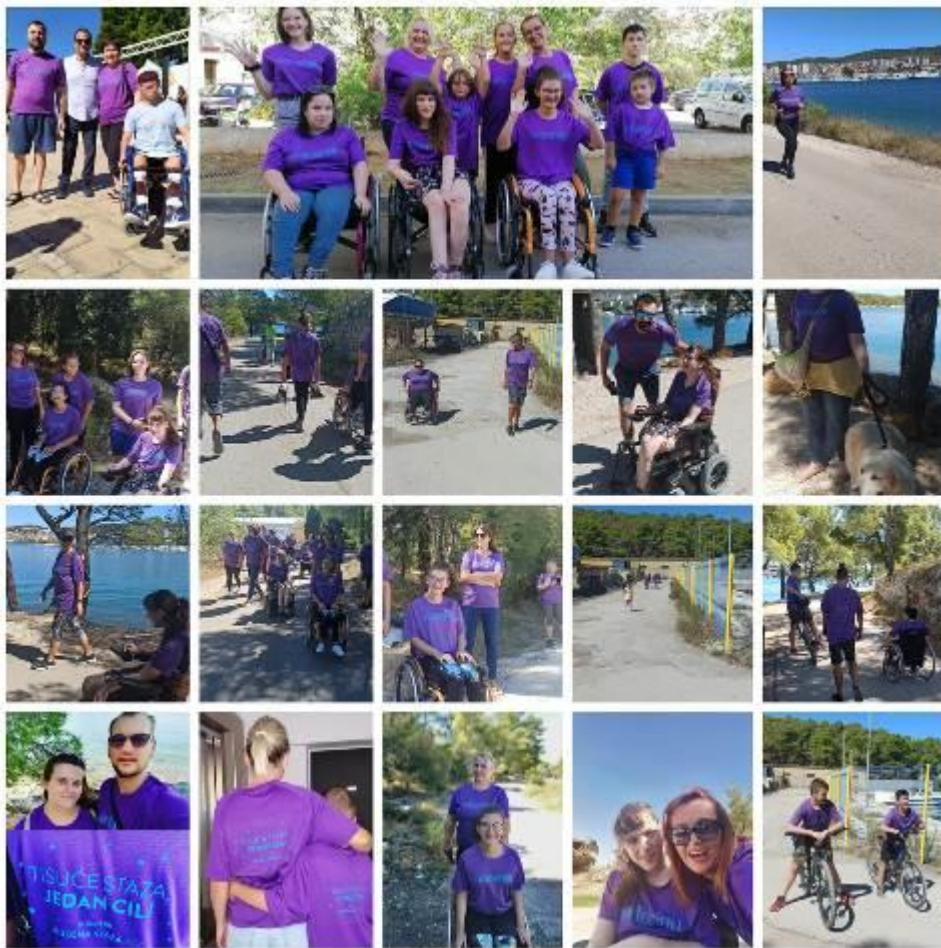
Kako je nastala udruga Aurora?

Udruga Aurora nastala je 2013. godine, slobodno možemo reći, kao spontana reakcija nas nekoliko roditelja koji smo se gotovo svakodnevno viđali u čekaonici fizikalne terapije Opće bolnice Šibenik. Sam naziv simboličan je i predstavlja najsajjniju zvijezdu u sazviježđu - zvijezdu vodilju, a to nam u konačnici i jeste krajnji cilj: potpuna podrška i pomoć osobama s invaliditetom. Udruga pomaže svojim članovima u svim segmentima života, od dodatnih terapija do uključivanja u život zajednice, osamostaljivanja djece i mladih te prati promjene propisa i zauzima se za dograđivanje socijalne politike u korist osoba s invaliditetom. Šibenik je malen grad u kojem u vrijeme osnivanja udruge nisu bile dostupne niti uobičajene terapije koje u velikim gradovima postoje desetljećima. Hrvatska nije velika zemlja, a time nije ni velika udaljenost gradova s dostupnim terapijama no svakodnevni odlasci u druge gradove iziskuju puno veći angažman, a tim i

bespotrebno gubljenje vremena. Osnivanjem udruge i „guranjem“ rehabilitacijskih programa puno je organizacijski olakšalo nama roditeljima, a djeci omogućilo veću dostupnost terapija i svakako širu uslugu čime se ranije i bolje mogu sprječavati stanja koja se javljaju propuštanjem rane terapije.

Kada ste se osnovali jeste li odmah imali na umu sportski angažman vaših članova?

Morate prvo u glavi zamisliti jedno, nas nije okupio zajednički hobi, pa da nas recimo sve zanima vrtlarjenje. Nas roditelje, raznih zanimanja, hobija i interesa okupila je želja i potreba da svojoj djeci omogućimo život dostojan čovjeka. U početku je glavni cilj bio okupljanje nas roditelja, da jedni drugima budemo izvor informacija, podrška i pomoć. Da se međusobno informiramo o prikupljenim informacijama o uslugama koje bi bile korisne našoj djeci, a za koje ne znaju niti naši liječnici. S obzirom na to da su našoj djeci svakodnevno bile potrebne razne vježbe, bazirali smo se na edukacije i traženje volontera koje bi bar povremeno mogli raditi s našom djecom

Što je presudilo da se okrenete i organiziranju sportskih aktivnosti i treninga?

Na to je teško odgovoriti s obzirom na to da svi naši članovi imaju različite poteškoće, a samim time su im različite i mogućnosti. Ne postoji zlatni štapić, komuniciramo s ostalim udrugama, dio smo županijskog

saveza osoba s invaliditetom, odlazimo na seminare, ogledne sportove i pokušavamo prezentacijom raznih sportova pobuditi interes naših članova. Zahvalni smo na volonterskom radu niza pojedinaca koji su svoje znanje i stručnost ulagali u našu djecu. No takve terapije nikako nisu mogle biti dugog vijeka zbog obaveza volontera, a i prostora u kojem udruga djeluje. Znači nimalo lak zadatak nije bilo organizirati vrijeme i rad s našom djecom koja su još uvijek u redovnom školstvu sa slobodnim vremenom volontera. No udruga je nastojala i nastojat će i dalje surađivati sa svim osobama, udrugama...koje imaju volje i znanja da nakon ove pandemije budu pomoć i podrška našoj djeci i mladima.

Kako ste uopće uspjeli osnovati klub za parakarate i postići tako dobre rezultate u vrlo kratkom razdoblju?

Stalni kontakt s ljudima, posebice mladima, koji se nakon obrazovanja u većim gradovima vraćaju u svoju rodnu sredinu urodio je plodom. Mladi trener karatea, inače profesor kineziologije Luka Čupić koji je imao iskustva u radu s djecom i mladima s poteškoćama je zajedno sa kolegom Josipom Kneževićem ponudio volonterski rad u podučavanju naše djece karateu. U početku smo mi roditelji, pa i djeca koja su vam vrlo pronicljiva i radoznala i nema onoga što o nečem već ne znaju, bili skeptični da će oni u kolicima moći naučiti elemente te drevne istočnjačke vještine samoobrane. No nakon prvih treninga i upoznavanja s katama, znači borbe sa zamišljenim protivnikom vidjeli smo da je to moguće te se krenulo i s osnivanjem kluba. Niti jedan trening se nije preskakao, nije bilo obaveza koje bi mogle iste udaljiti od dvorane i trenera. Nakon par mjeseci vježbanja ukazala se prilika za nastup na Otvorenom prvenstvu države u parakarateu. Kao što je poznato Julija Karadakić je osvojila zlatnu medalju, a Antonio Šaršanski srebrnu te su se isti nadali nastavku redovnih treninga i daljnjim natjecanjima. No došla je pandemija, ostali smo bez dvorane i treninga. Ove jeseni smo očekivali kad su se klubovi uz pridržavanja epidemioloških mjera vratili treninzima, da ćemo i mi. No to se nije dogodilo do ponovnog prekida svih treninga. Zato čekamo neke bolje dane i povratak na tatami jer parakarate je za većinu njih pun pogodak.

Koji su vam još sportovi u planu i kako ih izabirete?

Veliki broj djece pliva ili se pokušao baviti plivanjem. No, nažalost bazen u Crnici nije terapijski jer je voda u njemu prehladna i predubok. Budući da je to za sada jedina opcija koja nam se trenutno nudi humanitarnom akcijom smo uspjeli prikupiti sredstva za postavljanje rampe za ulazak i izlazak čime je ovakav neadekvatan bazen ipak pristupačniji osobama s invaliditetom. Poznato nam je da Centar Šubićevac manjim uzrastima pruža podršku rane intervencije među kojima je i kineziterapija. Konjički Klub Kolan - Farma Happy horse u Dubravi pruža usluge terapijskog jahanja, a dio naših članova odabrao je ovakvu vrstu sporta. Budući da surađujemo s raznim udrugama, preko Svetog Bartolomeja iz Knina smo upoznati sa W slalomom kojeg smo približili našoj djeci. S obzirom na to da za to nisu potrebni veliki ni skupi rekviziti osim ravne površine na koju se mogu postavljati razni elementi koje djeca u kolicima trebaju savladavati isti je vrlo pristupačan i dostupan zbog čega je predsjednica udruge završila edukaciju za trenera W-slaloma. U Šibeniku imamo i klub košarke u kolicima, atraktivan sport u kojem su, na primjer, skupi rekviziti jer jedna sportska kolica koštaju oko 40-tak tisuća kuna, a tu su i drugi potrebni rekviziti za vježbanje, ali to nije spriječilo uključivanje našeg člana, Antonia Šaršanskog u treninge. Za neke ozbiljnije aktivnosti i planove svakako nam je odgovarajući prostor za njihovo održavanje. Prostor naše udruge zadovoljava veličinom i pristupačnošću za održavanje radionica, prezentacija i sličnih aktivnosti no za sport su najvažniji rekviziti i prostor.

Kada sada sve zbrojite i oduzmete što je najnužnije kako bi se djeci s invaliditetom omogućilo bavljenje sportom, ne samo rekreativno nego i da se natječu?

Kao što sam već navela osiguranje odgovarajućeg prostora i rekvizita. S obzirom na njihovu tešku pokretljivost nije im prilagođena svaka dvorana, a niti termine u vrijeme bez pandemije nije lako osigurati kad je pritisak velik što je s jedne strane i dobro. Naime smatramo da je sport važan za sve i da je potrebno da bude dostupniji što većem broju ljudi, pa je možda i ovo prilika da ukažemo da nije zgorega razmišljati o mogućnostima gradnje kakvog sportskog centra. Ne želimo da naša djeca budu izvor neke frustracije da drugima „uzimaju“ termine no njima je sport i više od osvajanja medalja jer oni bavljenjem sportom olakšavaju sebi život i daju mu kvalitetu kakve nemaju bez njega. Uz jačanje mišića zadržavaju ili povećavaju svoje funkcioniranje, a o socijalnim učincima da ne govorimo.

Kakva je vaša suradnja s gradskom vlašću?

S Gradom imamo dobru suradnju. Moramo reći da nas sve više prate i pružaju podršku u svim našim akcijama koje pokrenemo. Kad pogledamo unatrag od osnivanja udruge do danas slobodno mogu reći da je naš rad prepoznat i da se cijeni te da je podrška zaista na zadovoljavajućem nivou. Da, uvijek se može bolje i više no ne zaboravljamo da nismo jedini kojima treba pomoć i podrška i da gradska vlast i Grad moraju voditi računa o svim svojim građanima, a to nije lako. Onaj tko nema u obitelji osobu s invaliditetom ili se nije susreo s njihovim problemima ne može znati vrednovati „sitnice“ koje njima puno znače. Pandemija nas je dosta unazadila i trebat će vremena dok se svi vratimo na „staro“.

Index.hr

35 min · 🌐

"Više od 7000 sudionika svih dobi je trčeći, hodajući, vozeći bicikl ili kolica po tisućama staza diljem Hrvatske podržalo djecu s teškoćama." :)

INDEX.HR

Više od 7200 sudionika Mliječne staze skupilo 1,2 milijuna kuna za djecu s teškoćama

Kako surađujete sa sportskim savezima. Što ste od njih tražili, kako su oni reagirali i što ste dobili?

Naš glavni moto je rad, red i disciplina te suradnja sa svima. Uvijek osluškujemo i gledamo što možemo približiti našoj djeci, što im učiniti dostupnim. Tako smo krenuli s registracijom KKI OSI Krka Šibenik za što se nadamo da će savez sportova reagirati i pomoći oko preporuke kluba koja bi nam u konačnici omogućila primanje kluba u Parakarate savez, jer da nije bilo okretnosti, naša djeca ne bi imala priliku da se natječu i osvoje medalje, koje na kraju nisu osvojile za svoj klub i svoj grad jer ga nismo uspjeli registrirati zbog formalnosti. Kad sport postane prioritetna aktivnost zbog održavanja i poboljšanja zdravlja uz natjecateljski sport sigurno će i sportska infrastruktura biti bolja i time sport kao sport pristupačniji svima pa tako i osobama s invaliditetom. Mi ćemo kao mala i poduzetna udruga ustrajavat u osiguranju sportskih prostora u kojima možemo osigurati treninge našoj djeci, koja su nam i do sad pokazala i dokazala da se svaki trud isplati ne samo zbog medalja već i zbog onog osmjeha i mimike lica koja pokazuju da su dok se bave sportom najsretniji.

Ovaj tekst je objavljen zahvaljujući financijskoj potpori Agencije za elektroničke medije za serijal od šest tekstova pod nazivom "Mi smo snažniji od prepreka jer prepreke su samo u glavi".

Autorica Diana Ferić

FOTO/ Diana Ferić i arhiva Udruge Aurora